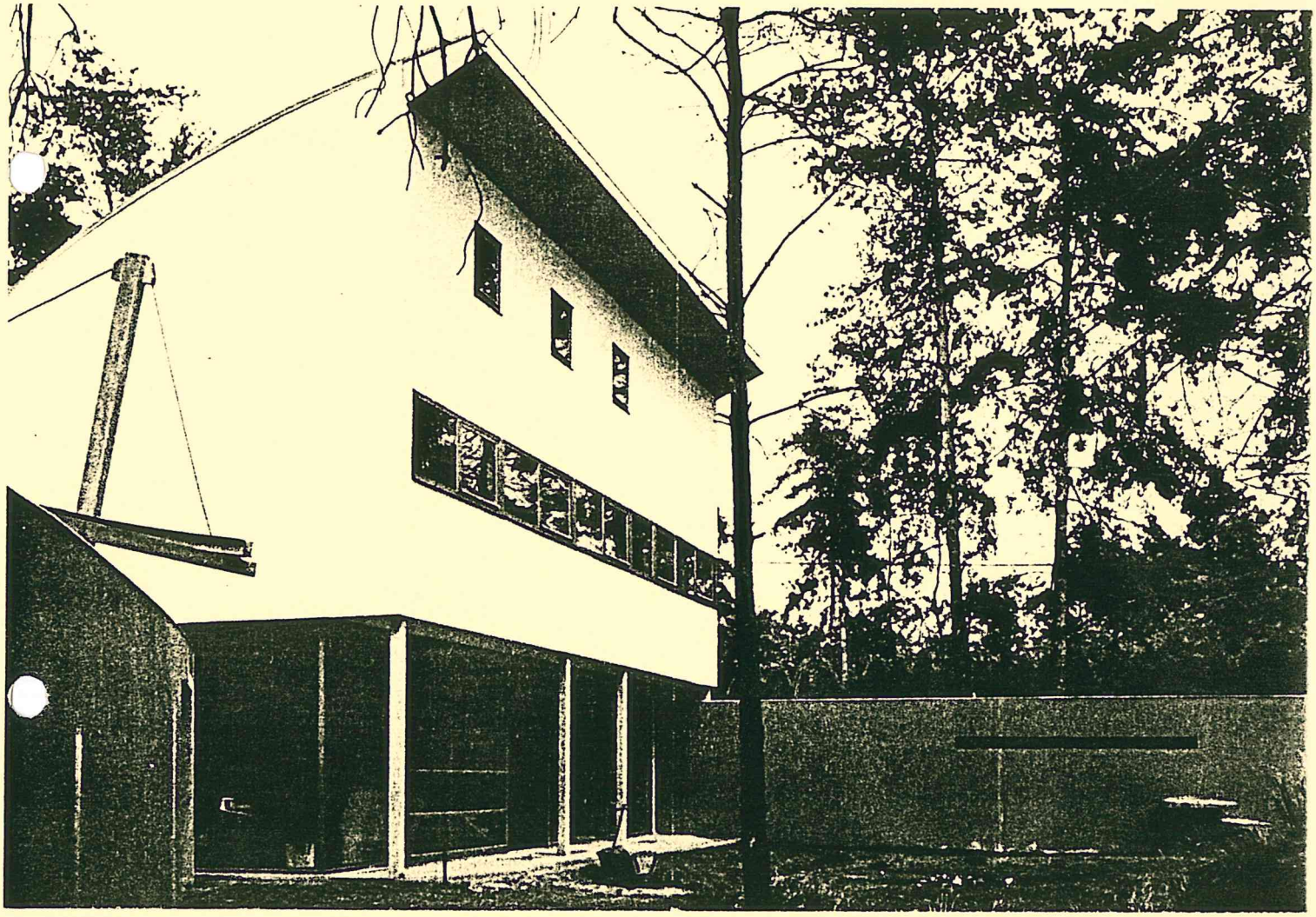
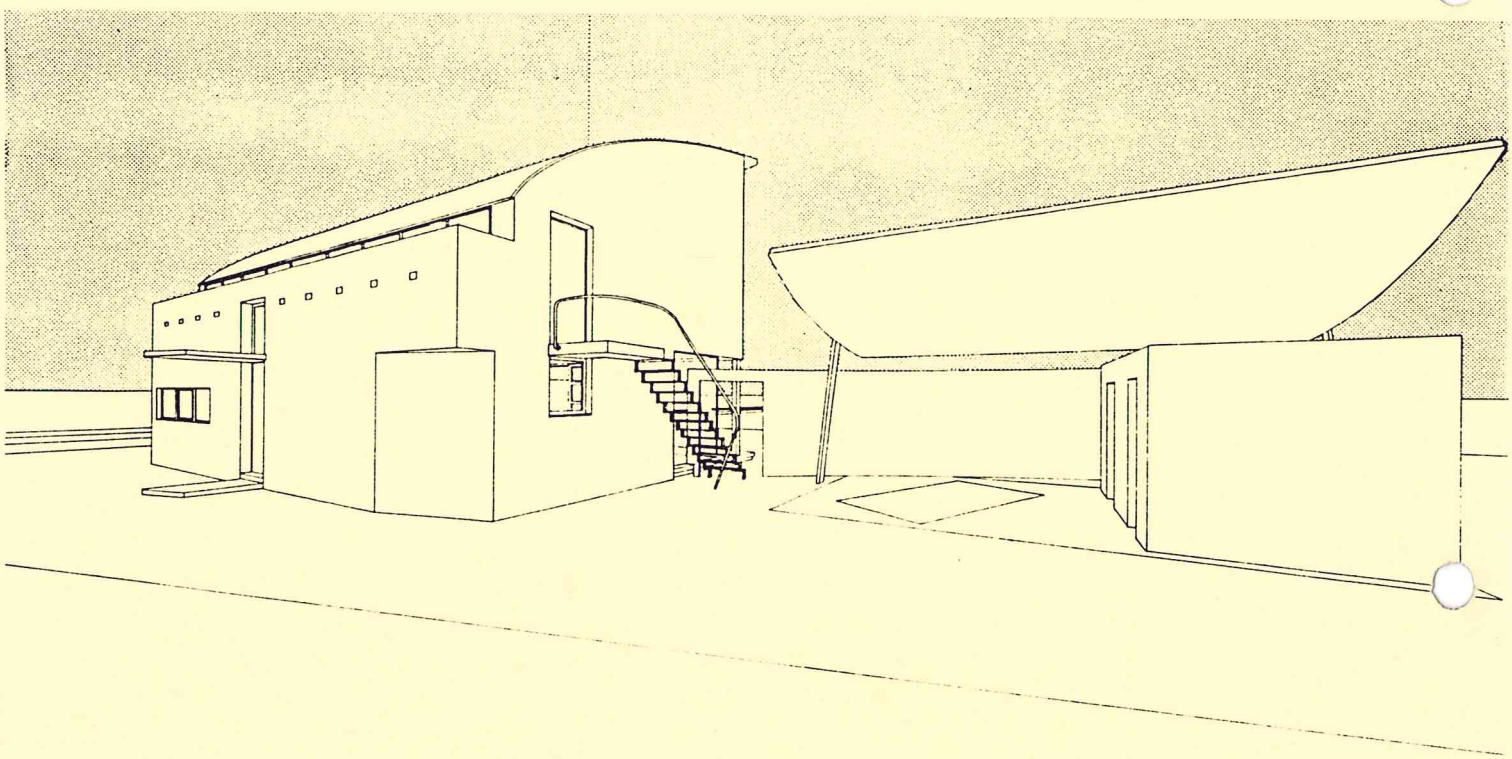
AFGIFTEKANTOOR BRUGGE X MAANDBLAD JUNI 1989

archipel



Stephane Beel

verantwoordelijke uitgever : Marc Felix, Koningstraat 43A, 8400-Oostende



archipel

VZW

VRIJDAG 16 JUNI 1989 om 20u.30

Stephane Beel

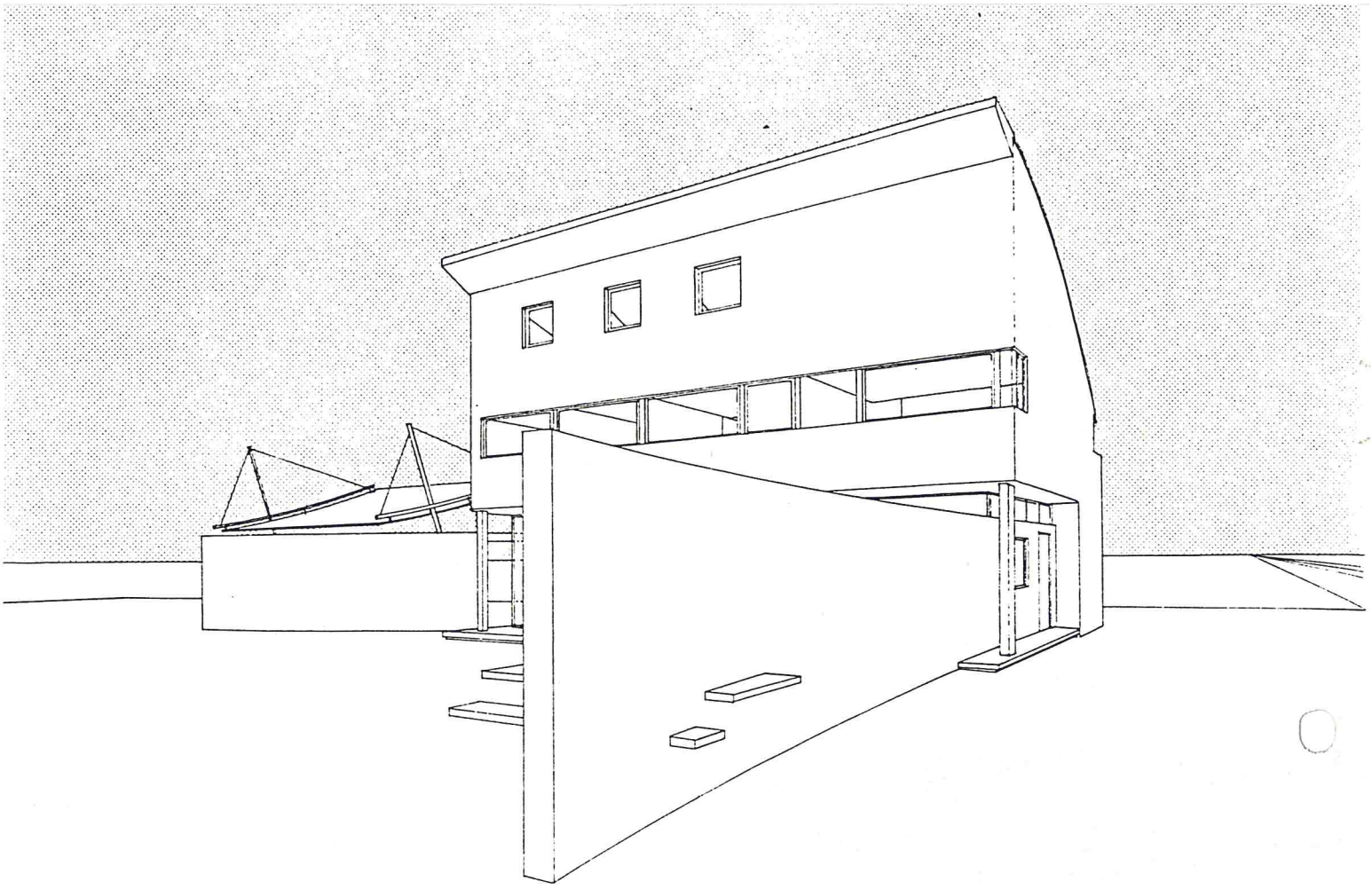
VOORDRACHT OVER EIGEN WERK
IN 'T LEERHUYS . GROENINGE 35. BRUGGE

INKOM ARCHIPELLEDEN VRIJ NIET-LEDEN 200 (100F)

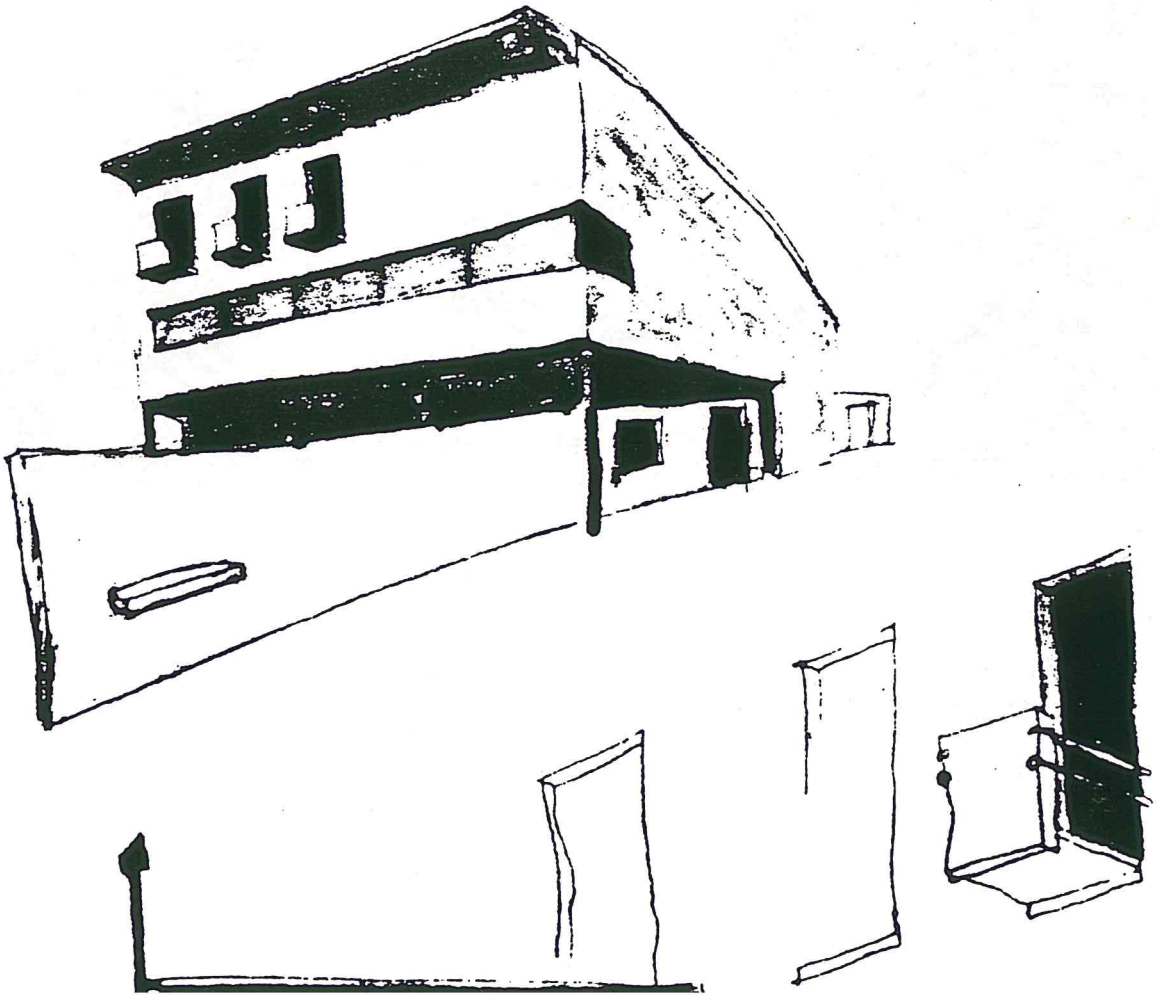


VOORAF ...

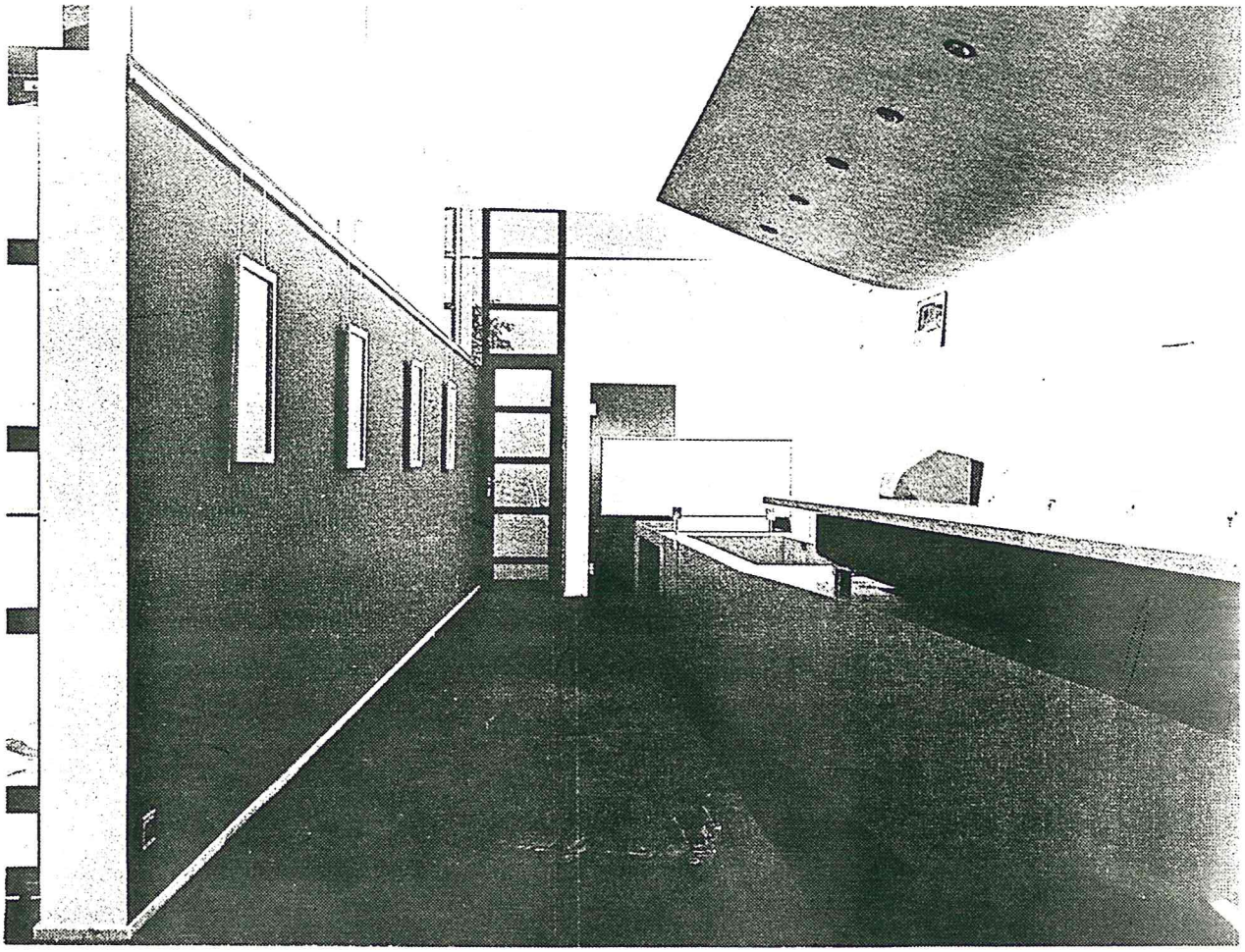
Om 19u.00 leidt Stefaan Beel ons rond in een van zijn meest recente realisaties SPAARKREDIET, Vlamingstraat 62 (rechtover de Schouwburg) te Brugge.
Afspraak om 19u.00 aan de inkom van het Spaarkrediet.

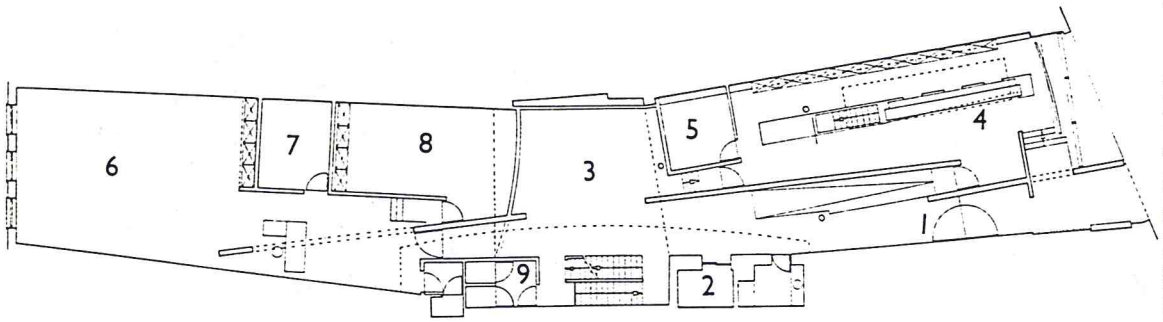


S B



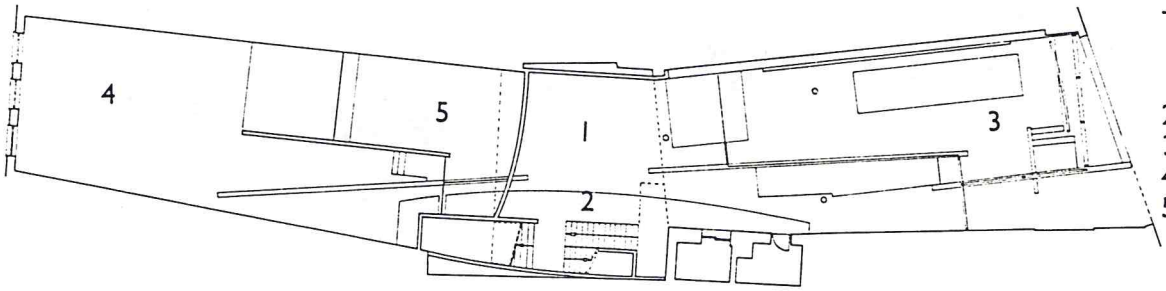

SPAARKREDIET





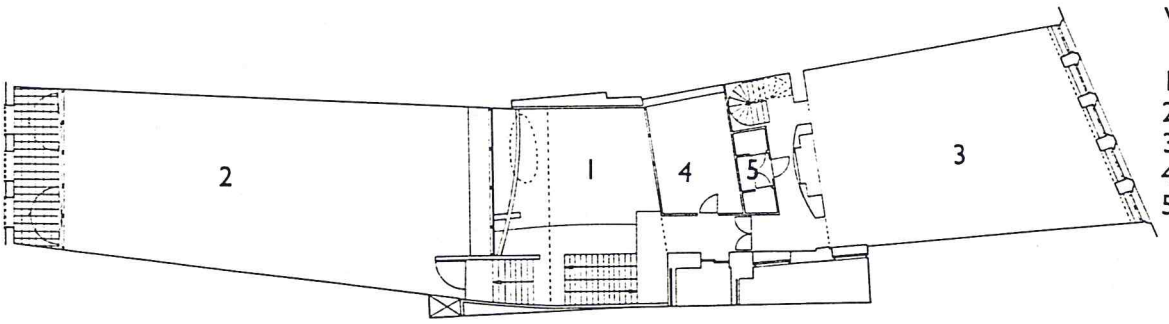
Begane grond.

1 entree
2 lift
3 centrale hal
4 filiaal
5 spreekruimte
6 provinciaal kantoor
7 vergaderruimte
8 directie
9 sanitair



Tussenverdieping.

1 vide
2 luifel
3 filiaal
4 provinciaal kantoor
5 directie



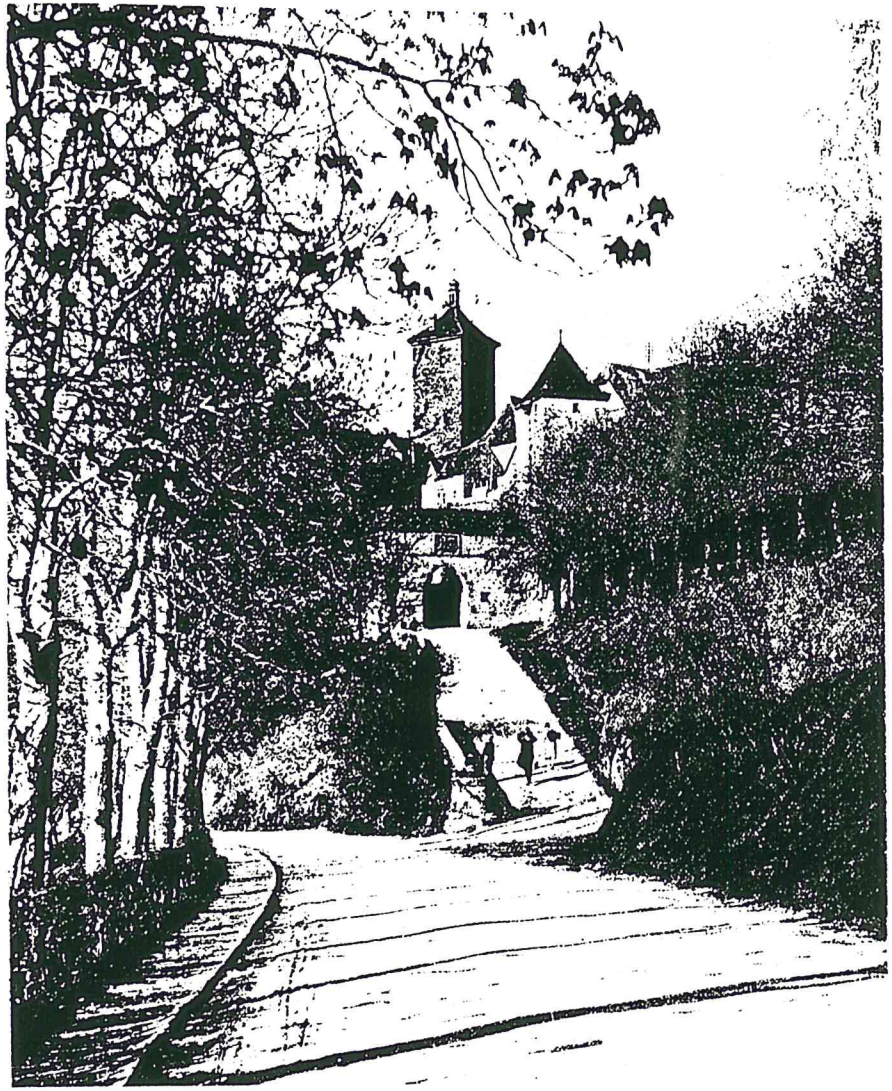
Verdieping.

1 vide
2 polyfunctionele ruimte
3 kantoor
4 vergaderzaal
5 sanitair

Illustraties overgenomen uit :
- Vlees en Beton 7 1986
- ARCHIS 9 1987
- ARCHIS 4 1989

achtereenvolgens :
- woning Van Pelt, Zoersel
- Spaarkrediet, Brugge

archipen



KOBOLZELLER TOR. EEN POORTGEBOUW VOOR DE IN DE 13E EEUW GEBOUWDE ZUIDELIJKE VOORSTAD; HET IS DE BEVEILIGING VAN DEN NAAR DE STAD VOERENDEN STIJGENDEN RIJWEG. ACHTER DEN EERSTEN DOORGANG LIGT EEN 60 M. LANGE, DOOR „WEHRGANGEN" VERDEDIGBAAR GEMAAKTE HOF. DAARACHTER LIGT DE EIGENLIJKE POORT, WAARBINNEN ZICH DE STIJGING VOORTZET TOT IN HET HART VAN DE STAD. OP DEN ACHTERGROND DE SIEBERSTURM.



MARKUSTURM MET RODERBOGEN. DE TOREN STAAT HIER NAAST HET POORTGEBOUW. DEZE POORT STAAT NU MIDDEN IN DE STAD EN IS NOG EEN INGANG VAN DE OUDE STADSKERN.

uit "De Standaard" van vrijdag 26 mei 1989

in verband met het progromma van

deSingel voor 1989-1990:

Tentoonstelling

deSingel

Jonge architekten: Belg en Nederlander

Sinds enkele jaren ligt in het tentoonstellingsprogramma van deSingel het aksent op hedendaagse architektuur. De belangstelling hiervoor blijkt groot, niet alleen bij de gespecializeerde mensen maar ook bij het publiek dat voor of na een voorstelling de tentoonstellingen in de wandelgangen rond de teater- en koncertzaal bezoekt.

Naast de prezentatie van bestaande internationale tentoonstellingen, gaat alle aandacht naar de Belgische architektuur. In 1987 maakte deSingel drie overzichtstentoonstellingen over het werk van de Belgische architekten Luc Deleu, Marc Dessauvage en AWG. Het voorbije seizoen werd deze draad weer opgenomen met een tentoonstelling over het werk van Paul Robbrecht en Hilde Daem. Nu volgen tentoonstellingen over Stéphane Beel en over W.J. Neutelings.

De tentoonstellingen voor het komende seizoen geven geen overzicht van een oeuvre. Het is de bedoeling om één specifiek aspekt te belichten, of om enkele projekten uit te kiezen die veelbetekenend zijn voor het werk van jonge architekten. Het zijn aktuele tentoonstellingen: recente realizaties worden in kleinere tentoonstellingen op de voet gevolgd.

Stéphane Beel die het nieuwe seizoen opent, is ongetwijfeld één van de veelbelovende jonge architekten in België. In 1987 won hij samen met Luc Morel de architektuurwedstrijd voor de regionale zetel van de BAC in Brugge. Met de woning Van Pelt uit Zoersel behaalde hij onlangs een eerste prijs in de internationale Eternitwedstrijd. Met deze woning trok hij ook de aandacht van binnen- en buitenlandse architektuurcritici en van het publiek. De tentoonstelling in deSingel gaat in op de meest recente realizaties en ontwerpen van het bureau Beel-Morel.

Tevens wordt op de tentoonstelling de mobiele studio voorgesteld die Stéphane Beel in opdracht van de BRT ontwierp. Dit mobiele decor staat sinds 5 april op het scherm voor het programma *Container*.

De Belgische Nederlander W.J. Neutelings sluit het komende seizoen af met een tentoonstelling waarin twee op stapel staande projekten in Antwerpen worden voorgesteld. W.J. Neutelings maakte enige tijd deel uit van het Office for Metropolitan Architecture in Rotterdam. Vorig jaar werd in deSingel bij de tentoonstelling *Jonge architekten in België*, in een daarvoor speciaal geïnstalleerd tuinhuisje op het terras aan de ring, Neutelings' *Ringkultuur* getoond: een statement over de kwaliteit en de mogelijkheden van de Antwerpse ringzone. Deze opmerkelijke studie evenals zijn eerste opdracht in België, een villa in Brasschaat, kreeg internationale aandacht in vaktijdschriften. deSingel schenkt speciaal aandacht aan twee nieuwe woongebouwen, één aan de Schelde en één aan de Ring, die zeker een bijzondere plaats zullen innemen in het Antwerps architektuurlandschap.

Gilbert

DECOUVREUR

In aansluiting op de tekst van maart 1989 "Terwijl de architektuur de wereld verlaat..." acht ik het aangewezen de inleiding van het "Wendingen"-nummer, gewijd aan de Duitse stad **Rothenburg ob der Tauber** af te drukken. Dit nummer is van de 11e serie (1930) en is geschreven door H.C. Verkruysen.
Hetgeen opvallend uit de tekst blijkt is de nadruk die H.C. Verkruysen legt op de architecturale continuïteit in het "stadslandschap". Een verdienste die we niet zo direct verwachten in het jaar 1930.

ROTHENBURG OB DER TAUBER
DOOR H. C. VERKRUYSEN

Over oude Duitsche steden bestaat een uitgebreide literatuur, voor een groot deel door goede foto's verlucht, en berekend op verspreiding onder duizenden belangstellenden in oude kunst. De voorstelling, die men zich op deze wijze vormt is slechts ten deele juist, omdat alleen de belangrijkste punten getoond worden en in het werkelijke stadsbeeld tal van storende elementen de verbinding vormen tusschen de in foto gebrachte deelen. In zooverre is het bezoeken van een oude stad, uit de literatuur bekend, dikwijls tot op zekere hoogte een teleurstelling.
Wie Rothenburg bezoekt zal voor een verrassing komen te staan, want deze zeldzame kleine oude stad is in nagenoeg al haar deelen schoon en stijlvol en vormt een ononderbroken keten van boeiende aspecten, door geen enkele architectonische of beeldende wanklank overwegend gestoord. Er zijn niet veel oude steden te noemen, waar het mogelijk is, op elk willekeurig gekozen punt in alle richtingen rond te zien, zonder ook maar een enkel stuitend moment te ontmoeten. Er is voor ons menschen van dezen tijd bij het zien van oude architectuur toch reeds een zekeren weerstand te overwinnen; de dualiteit tusschen het verleden en de nieuwe tijdgeest blijft hinderlijk voelbaar. Wij staan daarbij te veel aan de zijde van den nieuwen tijd, om ons volkomen over te geven, zij het ook tijdelijk, aan de oude sfeer, en de illusie van het verleden te ondergaan. In Rothenburg is dat inderdaad mogelijk en wel geheel van nature, dus zonder dat het op kunstmatige wijze wordt bevorderd. Dat het mogelijk is, komt doordat de stad een volkomen zuiver en onberoerd beeld bewaard heeft van den middeleeuwschen geest, waaruit zij is gegroeid. Geen trambanen in of om de stad, geen geasfalteerde straten met modern snelverkeer, geen verkeerde gebouwenrestauratie, geen in deze omgeving storende nieuwbouw, maar zware omwallingen en geweldige poortwerken, een prachtige architectuur aan de met keien geplaveide straatjes en pleinen, statige kerken en oude fonteinen. Rothenburg's stadsbeeld getuigt nog van de kracht en macht van vroeger dagen; in de middeleeuwen was het een machtsmiddelpunt, dat in verren omtrek zijn wil tot wet wist te maken; het was een rijke stad en een onneembare burcht. Hierin is de merkwaardige ligging een groote factor geweest. De stad ligt in een ring van zware muurwerken en poortgebouwen op een 60 M. hoogen, steilen bergvoorsprong, die wordt gevormd door een sterke kromming van den dalwand van de Tauber en in de rivier een natuurlijke vesting vormt. De muren zijn nog geheel aanwezig, zelfs is de z.g. Wehrgang aan de binnenzijde van den muur nog grootendeels te bewandelen. Een merkwaardigheid, in zekeren zin een tekort, is dat Rothenburg van nature geen water heeft, d.w.z. geen grachten en het had aanvankelijk zelfs geen drinkwater. De in sommige oude steden zoo boeiende grachtjes mist men hier, maar daartegenover staat de weelde van een groot aantal prachtig gebeeldhouwde en met fraai smeedijzer versierde bronnen. De watervoorziening was reeds in de middeleeuwen een gewichtig vraagstuk en de ligging der diep in den rotsgrond gebouwde toevoerleidingen vanuit de bergen was een geheim, dat aan slechts enkele hooggeplaatsten bekend was. Afsnijding of verontreiniging van den waterstroom bracht b.v. in oorlogstijd onvermijdelijk den val van de stad. Aan de bronnen speelt zich voortdurend een deel van het Rothenburgsche leven af, het water wordt er geduldig in emmertjes gehaald; haast heeft men er dan ook niet. Misschien zijn de mooie blanke trekossen met de droomerige oogen, die hun zware lasten langzaam tegen de zware hellingen optrekken, wel een goed symbool van het levenstempo in dit kleine rustige stadje. Rothenburg is dan ook niet een plaats om met een gejaagd gemoed door te hollen, als men er tenminste iets van wil ondergaan. Maar als men zich rustig overgeeft en kalm gaat ronddwalen dag aan dag, dan zal men steeds weer nieuwe vondsten doen, steeds weer nieuwe gezichtspunten geopend zien, telkens weer geboeid worden door goed gevoelde verhoudingen, frissche kleuren en interessante details. De prachtige kleine sterke stad met haar zee van roode daken en ruim 36 groote en kleine torens roept in onze verbeelding op tijden van zwaren strijd, maar ook van machtsbewustzijn en welvaart. Rothenburg moge nu armer geworden zijn, de majestueuze kerken en de patriciërshuizen spreken van een gezond en hooggestemd verlangen in de groote bloeiperioden der stad om de welvaart te genieten, maar ook ervan te getuigen in de schoonste werken, die de rijkste en edelste geesten van die dagen konden scheppen, en zoo een blijvend symbool te stellen van hetgeen het Rothenburgsche leven in hoogsten aanleg vervulde.
Alle bovengenoemde karaktertrekken en de merkwaardigheid, dat dit alles ongeschonden en onvermengd met moderne elementen is bewaard gebleven, maken Rothenburg tot een unicum in de veelheid van oude Duitsche steden. Wie Rothenburg kent, draagt het in den geest als een zeldzaam gaaf beeld van gezonde kracht en fijnen kunstzin, als één groot en rijk geleed kunstwerk.

De in dit nummer gereproduceerde foto's zijn gemaakt door den schrijver.